

Catalunya-Argentina, molt més que un partit

Tot i que la Lliga es va liquidar el cap de setmana passat, avui hi ha futbol amb el partit amistós al Camp Nou entre les seleccions catalana i argentina. Quan falten poques hores per al matx, us proposem de fixar-vos en un aspecte extrasportiu que envolta el partit: la data. Entre el 18 i el 25 de maig de 1810, ara fa gairebé dos segles, es va produir al Riu de la Plata, aleshores sota el jou espanyol, l'anomenada Revolució de Maig, l'embrió de la independència de l'Argentina, que arribaria sis anys després.

Arran d'una setmana de revoltes, el 25 de maig de 1810 es va destituir l'últim virrei espanyol a Buenos Aires i es va substituir per la Primera Junta de govern. Aquella junta revolucionària era integrada per nou membres, tots d'origen crioll excepte dos comerciants... catalans: Domènec Matheu i Xicola i Joan Larrea i Espeso (o Larreu). Matheu i Larrea formaven part d'una milícia de sometents catalans a Buenos Aires, els Voluntaris Urbans de Catalunya, fundada inicialment per aturar els intents d'invasió anglesa de 1806 i que posteriorment es va sumar a la revolta contra el virrei castellà.

Després de la Revolució de Maig, Matheu va arribar a ser president de la junta revolucionària el 1811; i Larrea va ser un dels membres més participatius de l'assemblea general constituent de 1813, en la qual es van eliminar els títols de noblesa, es va alliberar els indígenes de l'obligació de pagar tributs, es va abolir la Inquisició i la pràctica de la tortura, i es va establir la creació de l'esquadra naval argentina, la moneda nacional, l'escut i l'himne (l'acta d'oficialització del qual porta la seva signatura).

La Fundació Catalunya-Amèrica disposa d'un completíssim article sobre la important presència catalana durant el període de la independència de l'Argentina. I el Casal Argentí de Barcelona prepara per al 2010 el bicentenari de la independència argentina.

Imatge superior: retrat pictòric de la Primera Junta revolucionària, amb Matheu i Larrea, obra del pintor català Francesc Fortuny.

L'HIMNE

L'himne que sonarà i cantaran els jugadors de la selecció argentina també té origen nostrat. L'escriptor i polític Vicent López i Planes, d'origen valencià, en va fer la lletra el 1813, i va encarregar al català Blai Parera de fer-ne la música. Tots dos són reconeguts públicament al país.

http://www.vilaweb.cat/www/noticia?p_idcmp=2868045